

Hem>Rättsliga åtgärder>Europeisk civilrättslig atlas>Europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Frankrike

Artikel 50.1 a – Domstolar som är behöriga att meddela beslut om europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

En exekutionsdomare (*juge de l'exécution*) vid en övre underrätt för tvistemål (*tribunal de grande instance*). Om en fordringsägare har erhållit en officiell handling är exekutionsdomaren vid den övre underrätten behörig att meddela ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel (nedan kallat *beslut om kvarstad*).

Artikel 50.1 b – Myndighet som är behörig att inhämta kontoinformation

En delgivningsman/exekutionstjänsteman (*huissier de justice*).

Artikel 50.1 c – Metoder för inhämtande av kontoinformation

Delgivningsmän/exekutionstjänstemän är bemyndigade att konsultera Ficoba, ett centralt register över alla bankkonton som innehas av privatpersoner i Frankrike.

Artikel 14.5 a och 14.5 b i förordningen gäller: På begäran av den utsedda informationsmyndigheten är banker skyldiga att uppge om gäldenären har ett bankkonto hos dem. Informationsmyndigheten har rätt att få del av relevant information, som myndigheter har i sina register eller på annat sätt förfogar över. Fransk lagstiftning tillåter sådan tillgång till gäldenärens kontoinformation så snart fordringsägaren har en exekutionstitel (artiklarna L. 152-1 och L. 152-2 i lagen om civila verkställighetsförfaranden (*code des procédures civiles d'exécution* – CPCE).

Ficoba-registret (det nationella registret över bankkonton och liknande konton, *Fichier national des comptes bancaires et assimilés*) upprättades 1971 och förvaltas av generaldirektoratet för offentliga finanser (*Direction Générale des Finances Publiques*). Registret innehåller uppgifter om alla typer av konton (konton hos banker, posten, sparbanker osv.) och tillhandahåller bemyndigade personer information om de konton som innehas av en privatperson eller ett företag.

När ett konto öppnas noteras detta in i registret. Finansinstitutet underrättar kontoinnehavaren om att det nya kontot kommer att registreras i Ficoba.

Förklaringar om att ett konto har öppnats, avslutats eller ändrats ska innehålla följande uppgifter:

Namnet på och adressen till det institut som kontot finns hos.

Kontonummer, kontotyp och kontots egenskaper.

Datum för den rapporterade transaktionen och typen av transaktion (öppnande, avslutande eller ändring av konto).

Kontoinnehavarens namn, födelsedatum, födelseort och adress, och om innehavaren är en enskild näringsidkare dennes registreringsnummer i företagsregistret Siret (systemet för identifiering av driftställen, *système d'identification du répertoire des établissements*).

Om det rör sig om en juridisk person, namn, bolagsform, Siret-nummer och adress.

Registret innehåller inte några uppgifter om kontotransaktioner eller saldot på kontot.

Efter att ha mottagit rapporten från den bank som öppnade, ändrade eller avslutade kontot för generaldirektoratet för offentliga finanser in uppgifterna i registret. Uppgifter om privatpersoners civilstånd intygas av INSEE (det nationella institutet för statistik och ekonomiska studier, *Institut national de la statistique et des études économiques*). Uppgifter om juridiska personer intygas och uppdateras av generaldirektoratet för offentliga finanser med hjälp av systemet Sirene (det nationella systemet för identifiering av företag och deras driftställen, *Système national d'identification et du répertoire des entreprises et de leurs établissements*).

[Hitta en delgivningsman/exekutionstjänsteman](#)

Artikel 50.1 d – Domstolar till vilka ett överklagande kan inges mot ett beslut att inte meddela ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Appellationsdomstolen (*Cour d'appel*).

Artikel 50.1 e – Myndigheter som utsetts som behöriga att ta emot, översända och delge det europeiska beslutet om kvarstad på bankmedel och andra handlingar

Delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen.

Artikel 50.1 f – Myndigheter behöriga att verkställa ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen.

Artikel 50.1 g – I vilken utsträckning tillgångar på gemensamma bankkonton och förvaltarbankkonton kan beläggas med kvarstad

Om ett gemensamt bankkonto beläggs med kvarstad måste varje kontoinnehavare underrättas. Om delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen inte känner till identiteten på och adressen till innehavarna av det gemensamma bankkontot uppmanar han eller hon banken att underrätta kontoinnehavarna om att kontot har belagts med kvarstad och vilka belopp som fordran avser, så att kontoinnehavarna i förekommande fall kan göra anspråk på kontot och framför allt frigöra sin del av de gemensamma tillgångarna.

Den period under vilken en innehavare av ett gemensamt bankkonto kan invända mot en kvarstadsåtgärd börjar inte löpa förrän kontoinnehavaren har underrättats om att kontot belagts med kvarstad.

I artikel R. 162-9 i lagen om civila verkställighetsförfaranden anges att om en makes inkomst i ett äktenskap där all egendom är gemensam (*communauté des biens*) går in på ett visst konto, som kan vara ett gemensamt konto, och det kontot beläggs med kvarstad för att säkra en skuld som den andra maken har, ges den berörda maken omgående tillgång till ett belopp som motsvarar den inkomst och lön som betalades ut månaden före kvarstaden eller den genomsnittliga inkomst och lön som betalats ut under de tolv månader som föregick kvarstaden, beroende på vad han eller hon önskar.

Det är upp till den kvarstadssökande fordringsägaren att identifiera gäldenärens lön på det konto som fordringsägaren begär ska beläggas med kvarstad.

Hela kontot kan naturligtvis beläggas med kvarstad om gäldenärens inkomst utgör alla medel som går in på kontot, även om det är ett gemensamt konto.

Begreppet förvaltarbankkonton erkänns inte i den franska lagstiftningen.

Enligt den allmänna principen om panträtt (*principe du droit de gage général*) är det förbjudet att belägga bankmedel med kvarstad som gäldenären innehar för tredje mans räkning och som inte tillhör gäldenären personligen eller som har anförtratts honom eller henne.

Om medel har satts in på ett särskilt konto som innehas av en yrkesmässig mellanhand, och det har styrkts att dessa bankmedel obestriddligen tillhör tredje man, får fordringsägare inte belägga dessa bankmedel med kvarstad trots att mellanhanden är kontoinnehavare och den enda person som kan kräva att medlen återbetalas. Detta gäller belopp som en notarie (*notaire*) har satt in på ett särskilt konto hos depositions-kassan (*Caisse des dépôts et consignations*), eller som satts in av en fastighetsmäklare eller en fastighetsförvaltare.

Artikel 50.1 h – Bestämmelser om belopp som är undantagna från utmätning

Den franska lagstiftningen innehåller två mekanismer som tjänar samma syfte men fungerar på olika sätt: dels det banktillgodohavande som ska undantas från utmätning (*solde bancaire insaisissable*), vilket automatiskt är undantaget från kvarstad, dels överföringen av undantag från utmätning (*report d'insaisissabilité*), som kräver en ansökan från gäldenären och bevis på att de belopp som satts in på kontot inte får utmätas.

1) Banktillgodohavande som ska undantas från utmätning

Enligt artikel L. 162-2 i lagen om civila verkställighetsförfaranden måste banken, om gäldenären är en fysisk person, låta gäldenären förfoga över ett belopp för sin försörjning, upp till gränsen för kontots eller kontonas kreditsaldo på dagen för kvarstaden, motsvarande det grundläggande minimiinkomstbidraget (*RSA socle*). För en stödberättigad person enligt artikel L. 262-2 i lagen om socialt arbete och familjer (*Code de l'action sociale et des familles*) utgörs detta belopp enligt dekret 2016-538 av den 27 april 2016 av ett schablonbelopp på 524,68 euro.

Enligt artikel R. 162-2 i samma lag behöver gäldenären inte ansöka om att denna mekanism ska tillämpas. Banken underrättar omgående gäldenären om att det belopp som är undantaget från utmätning ställs till hans eller hennes förfogande. Om det finns flera konton kan bankmedel ställas till gäldenärens förfogande från alla kreditsaldon. Beloppet tas i första hand från avistakonton. Banken underrättar dessutom utan dröjsmål delgivningsmannen /exekutionstjänstemannen om vilka bankmedel som ställs till gäldenärens förfogande och det konto eller de konton som dessa bankmedel finns på. Om bankkonton som öppnats i olika banker ska beläggas med kvarstad identifierar delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen den tredje man/de tredje män som måste ge gäldenären tillgång till "bankminimiinkomstbidraget" (*RSA bancaire*), och fastställer hur detta ska gå till.

Enligt artikel R. 162-3 i ovan nämnda lag reserveras det beloppet för gäldenären i en månad efter kvarstaden.

2) Överföring av undantag från utmätning

En begäran från gäldenären om överföring av undantag från utmätning är endast meningsfull om de belopp som annars ska undantas från utmätning överstiger det belopp på kontot som inte får utmätas.

Enligt artikel L. 112-4 i lagen om civila verkställighetsförfaranden fortsätter de belopp på ett bankkonto som ska undantas från utmätning att vara undantagna från utmätning. I artikel R. 112-5 i denna lag anges att om det på ett konto satts in ett belopp som är helt eller delvis undantaget från utmätning överförs undantaget från utmätning till saldot på det kontot, upp till det beloppet.

I artikel R. 162-4 i samma lag anges att "om belopp som ska undantas från utmätning utgörs av belopp som regelbundet satts in på kontot, såsom lön, pension eller belopp som betalas ut i familjeförmåner eller arbetslöshetsersättning, får kontoinnehavaren, mot styrkande av var bankmedlen kommer från, begära att bankmedlen omedelbart ska göras tillgängliga, minus eventuella belopp som satts in på kontot efter den senaste betalningen av ett belopp som ska undantas från utmätning". Det rör sig om två typer av belopp: inkomst som är helt undantagen utmätning, som t.ex. det grundläggande minimiinkomstbidraget, och inkomst som endast får utmätas inom de gränser och med förbehåll för de regler om utmätning av lön som anges i arbetsmarknadslagen (*Code du travail*). Kassationsdomstolen (*Cour de cassation*) har slagit fast att undantaget från utmätning omfattar alla belopp som satts in på bankkontot, och inte enbart den senaste insättningen (kassationsdomstolen (andra civilrättsliga avdelningen), 11 maj 2000, nr 98.11-696). Rent praktiskt är det svårt att tillämpa denna regel när kontot även innehåller insatta medel som helt eller delvis får utmätas.

När det belopp som omfattas av överföring av undantaget från utmätning fastställs beaktas inte utestående transaktioner som regleras senast 15 dagar efter kvarstaden (artikel R. 162-4.2 i lagen om civila verkställighetsförfaranden).

Gäldenären får när som helst begära att belopp som ska undantas från utmätning ska göras tillgängliga, även innan femtondagarsfristen för att reglera utestående transaktioner har löpt ut. Beloppen överförs i så fall omgående till gäldenären. Fordringsägaren underrättas inte om att bankmedlen har gjorts tillgängliga om inte och förrän han eller hon lägger fram ett betalningskrav. Fordringsägaren har sedan 15 dagar på sig att bestrida det belopp som har gjorts tillgängligt för gäldenären och kontoposten (artikel R. 162-4 sista meningen i lagen om civila verkställighetsförfaranden).

När det gäller sådana belopp som ska undantas från utmätning, och som genererats genom en engångssumma (*créances instantanées*), får gäldenären enligt artikel R. 162-5 i lagen om civila verkställighetsförfarande, mot styrkande av var bankmedlen kommer från, begära att bankmedlen ska ställas till hans eller hennes förfogande, minus eventuella belopp som satts in på kontot sedan tillgodohavandet registrerades. Exempel på vilka typer av bankmedel det rör sig om är löneåterbetalning (*rappel de salaires*) eller det belopp som utbetalas vid dödsfall (*capital-décès*) (undantaget från utmätning enligt artikel L. 361-5 i lagen om social trygghet (*Code de la sécurité sociale*)). Dessa belopp ställs inte till gäldenärens förfogande förrän den frist på 15 dagar för att reglera utestående transaktioner som fastställs i artikel L. 162-1 i lagen om civila verkställighetsförfaranden löper ut. Gäldenären kan alltid be exekutionsdomaren att göra innehållna belopp tillgängliga tidigare, mot styrkande av att de är undantagna från utmätning. I så fall måste fordringsägaren höras eller kallas.

Artikel 50.1 i – Eventuella bankavgifter för genomförande av likvärdiga nationella beslut och för tillhandahållande av kontoinformation samt vilken part som ska betala dessa avgifter

Fransk lagstiftning saknar särskilda bestämmelse om avgifter för verkställighet av kvarstadsbeslut. I finans- och valutalagen (*Code monétaire et financier*) anges emellertid att avgifter för utmätning av fordran på tredje man (*frais par saisie-attribution*) som tas ut från en gäldenär som är kontoinnehavare måste anges i den förteckning över avgifter som banker är skyldiga att tillhandahålla sina kunder (artikel D. 312-1-1).

Kunder måste dessutom kostnadsfritt och i förväg informeras om dessa avgifter (artikel R. 312-1-2), i enlighet med artikel L. 312-1-5, där det anges att informationen ska ges i kontoinnehavarens kontobesked och att det måste gå 14 dagar från dagen för kontobeskedet innan beloppen debiteras. De avgifter som bankerna tar ut av kontoinnehavare under denna rubrik tycks sättas helt fritt av varje enskild bank. Avgiftsbeloppen varierar mellan ungefär 80 euro och 150 euro.

Eventuella avgifter för att tillhandahålla kontoinformation som banken tar ut av den delgivningsman/exekutionstjänsteman som ansvarar för verkställigheten av åtgärden inkluderas i den kostnad som i princip ska betalas av gäldenären (se ovan).

De belopp som de franska bankerna tar ut i avgift tycks variera mellan 78 euro och 111 euro.

Artikel 50.1 j – Skalan för avgifter eller andra regler om avgifter som får tas ut av en myndighet eller ett annat organ för att verkställa ett beslut om kvarstad

De avgifter som delgivningsmän/exekutionstjänstemän tar ut för att verkställa kvarstadsbeslut grundas på den gällande nationella skalan. Denna kan sammanfattas på följande sätt: Totalkostnaden för förfarandet (inklusive omvandling av kvarstadsbeslutet till ett slutligt beslut om utmätning av en fordran på tredje man (*saisie-attribution*)) varierar mellan 166,19 euro och 397,88 euro beroende på vilket belopp den aktuella fordran är på.

Att belägga fordringar med kvarstad är dessutom en av de åtgärder som nämns i artikel A 444-16 i handelslagen (*Code de commerce*) och en administrativ avgift (*droit d'engagement de poursuites*) tas därför ut. Tariffen för denna avgift fastställs i del A 444-15 i lagen. Om fordringsbeloppet är 76 euro eller mindre har avgiften fastställts till 4,29 euro. Om fordran är på mer än 76 euro står avgiften i proportion till fordran (med förbehåll för ett tak på 268,13 euro), i enlighet med följande skala:

--	--

FORDRINGSBELOPP	TILLÄMPLIG SATS
0–304 euro	5,64 %
305–912 euro	2,82 %
913–3 040 euro	1,41 %
Över 3 040 euro	0,28 %

Den administrativa avgiften får bara tas ut en gång för indrivning av samma fordran.

Den ska betalas av gäldenären om gäldenären är skyldig att betala kostnaden för den åtgärd i samband med vilken avgiften tas ut, och av fordringsägaren i alla övriga fall.

Avgiften ska betalas till delgivningsmannen/exekutionstjänstemannen oavsett om indrivningen av fordran lyckas eller inte.

Beroende på om kostnaden för åtgärden ska bäras av gäldenären eller fordringsägaren kvittas kostnaden mot den ersättning som fastställs i artikel A. 444-31 respektive artikel A. 444-32.

För varje begäran som inges i enlighet med artiklarna L. 152-1 och L. 152-2 i lagen om civila verkställighetsförfaranden tas en avgift på 21,45 euro, exklusive skatt, ut (se artikel A.444-43 i handelslagen (*Code de commerce*), åtgärd nr 151). I en sådan begäran uppmanas nationella myndigheter, regionala myndigheter, departementsmyndigheter, kommunala myndigheter, företag som har licensierats eller verkar under överinseende av nationella myndigheter, regionala myndigheter, departementsmyndigheter, kommunala myndigheter, offentliga organ eller organ som verkar under överinseende av förvaltningsmyndigheten, eller myndigheter som enligt lag får inneha insättningskonton, att genomföra sökningar. Samma avgift tas ut för konsultation av Ficoba-registret.

Artikel 50.1 k – Rangordning av likvärdiga nationella beslut

Kvarstad förhindrar inte konkurrerande fordringar, men den första kvarstadssökande fordringsägaren ges företrädesrätt. Den omständigheten att de tillgångar som fordran avser har belagts med kvarstad hindrar inte en annan fordringsägare från att inleda en annan verkställighetsåtgärd. Den åtgärden får dock endast verkan om den första åtgärden inte omvandlas till en slutlig verkställighetsåtgärd.

Enligt artikel L. 523-1 i lagen om civila verkställighetsförfaranden leder kvarstad på bankmedel till att säkerhet ställs i enlighet med artikel 2350 i civilagen, dvs. pengarna öronmärks och omfattas av företrädesrätt i den mening som avses i artikel 2333 i civilagen, om panträtt (*gages*). Kvarstad ger således den kvarstadssökande fordringsägaren samma "privilegium" som en panträttshavare, dvs. rätten att betalas före andra fordringsägare. Den kvarstadssökande fordringsägaren behöver inte oroa sig för konkurrerande fordringar från oprioriterade eller efterställda fordringsägare. Den kvarstadssökande fordringsägaren kan dock efterställas fordringsägare med en högre företrädesrätt, t.ex. anställdas "superföreträdesrätt", företrädesrätten för rättegångskostnader, eller den allmänna företrädesrätt som statskassan har.

Om flera kvarstadsbeslut fattas samma dag ska de belopp som beläggs med kvarstad fördelas proportionerligt och ingen hänsyn behöver tas till eventuella företrädesrätter (kassationsdomstolens yttrande av den 24 maj 1996, nr 09-60.004)

Artikel 50.1 l – Domstolar eller verkställande myndigheter behöriga att pröva en ansökan om rättsmedel

Exekutionsdomaren vid den övre underrätten för tvistemål är den myndighet som är behörig att upphäva ett kvarstadsbeslut, begränsa eller avsluta verkställigheten av ett kvarstadsbeslut eller besluta att verkställigheten av ett kvarstadsbeslut skulle strida mot grunderna för rättsordningen och därför måste avslutas.

Artikel 50.1 m – Domstolar till vilka ett överklagande ska ges in och, i förekommande fall, tidsfrist för överklagande

Appellationsdomstolen är den domstol som är behörig att pröva överklaganden av beslut som fattats med stöd av artiklarna 33, 34 eller 35. Tidsfristen för överklaganden är 15 dagar. Fristen börjar löpa den dag mottagaren undertecknar mottagningsbeviset på att han eller hon har tagit emot det rekommenderade brev med exekutionsdomarens beslut som justitiesekreteraren skickar till parterna.

Om mottagningsbeviset inte undertecknas måste exekutionsdomarens beslut, på en av parternas begäran, delges av en delgivningsman /exekutionstjänsteman. I så fall börjar fristen att löpa den dag beslutet delgavs.

Artikel 50.1 n – Domstolsavgifter

Det tas inte ut några avgifter för att inge en ansökan om ett kvarstadsbeslut, eller för att överklaga ett sådant beslut.

I artikel L. 512-2 i lagen om civila verkställighetsförfaranden anges att kostnader till följd av kvarstadsbeslutet ska bäras av gäldenären, om inte domstolen beslutar annorlunda när rättsprocessen avslutas. Domstolen måste godkänna en lista på poster som ska ingå under rubriken "kostnader som ska betalas" och fastställa vem som är skyldig att betala dem.

I artikeln anges också att när domstolen beslutar att kvarstadsbeslutet ska hävas kan fordringsägaren åläggas att betala ersättning för den skada som detta orsakat. Enligt rättspraxis kan denna skyldighet att betala ersättning verkställas utan att det behöver styrkas att fel har begåtts (kassationsdomstolen (andra civilrättsliga avdelningen), den 29 januari 2004, nr 01-17.161 och den 7 juni 2006, nr 05-18.038).

Artikel 50.1 o – Språk som godtas för översättning av handlingar

Endast handlingar på franska godtas.

Senaste uppdatering: 01/06/2021

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.